

समनेनानयः अयानयः शीर्षस्थानम् । तत् नेयः ख ।
 द्युतिविशेषे हि चतस्रोवीथयः प्रत्येकं द्वादशकोषोपेताः
 शारास्तु त्रिंशत् ते च एकैकचित्पेन पञ्चदशभो
 ग्राह्याः स्वगमपार्श्वस्थप्रथमकोषपर्यन्तमारभ्यान्तिसकोष-
 रूपशीर्षस्थानरूपमयानयं दक्षिणावर्त्तेभापसध्यगत्या सव्ये-
 ऽपि शारा नेया अतस्ते अयानयोना इत्युच्यन्ते तत्रायं
 प्रकारः “ससहायस्य शारस्य परैर्नाक्रस्यते पदम् ।
 असहायस्तु शारेण परकीयेण हन्यते इत्युक्तदिग्वाव-
 सेयः । परैः परकीयेः नाक्रस्यते द्वादिशारास्थित-
 कोषं नाक्रस्यते परकीयशारेण तत्स्थानाक्रमणेन प्रतिरो-
 धात् । असहायस्तु हन्यते इत्यतः प्रतिरोधाजनकः
 “अनुपदसव्यायानयं बद्धा भक्तयति नेयेषु” पा० “अया-
 नयः स्थानविशेषः तं नेयः अयानयानः शारः” सि० कौ ।

अयागु लि० अयमयति नाशयति अय उ० ईत० । शुभा-
 वहविधिलोपके यातुधानभेदे “अयजः शकपूजा उकरणा
 ये च भट्टमटाः इक्ष्मसपका अयागः । तानस्या
 ब्रह्मणस्पतेः प्रतीकोधेन नाशय” अथ० ८, ६, १५ ।

अयास्य लि० यस णिच्-शक्यार्थे यत् न० त० । १ उपलप-
 यितुमशक्ये “अयुजो असमोन्मिरिकः कष्टीरयासुः” अ०
 ८, ६, २, “अयास्यः उपलपयितुमशक्यः” भा० । यासः
 प्रयत्नस्तत्साध्यः यत् न० त० । २ युद्धरूपसाधनैः साध-
 यितुमशक्ये श्वेतौ आस्यादयते निर्गच्छति अच्-पृ० पदव्य-
 त्तयः । ३ सुखेन निर्गमनवृत्तिके प्राणवायो उपचारात्
 ४ तदुपासके अङ्गिरसि कृषिभेदे । “अयास्यः स्तवमाने-
 भिरक्तैः” अ० १, ६, २, ७, “अयास्यः यासः प्रयत्नः
 तत्साध्यो यास्यः न यास्योऽयास्यः । युद्धरूपैः प्रयत्नैः
 साधयितुमशक्य इत्यर्थः यदा अयास्यः पञ्चदशति-
 र्मुख्यः प्राणः । स ह्यास्यान्मुखादयते गच्छति निष्-
 क्रामति । तदुपासकोऽप्यङ्गिरा उपचारादयास्य उच्यते ।
 तथा च ऊन्दोगैरान्नातम् “तं ह्यायास्य उद्धाथसुपा-
 साञ्चक्रे एतस्य एवायास्यं भग्यन्ते आस्यादयते
 तेनेति” । अथवा अयमास्ये सुखे वर्त्तते इत्ययास्यः तथा
 च वाजसनेयकम् “ते होतुः कृत्वा सोऽभूद्योन इत्य-
 ससक्तोऽयमास्यान्तरितार्ति” । पूर्ववदुपासकोऽप्ययास्यः “भा० ।

अथि अव्य० दण-इत् । १ प्रप्ते, २ अनुनयं, ३ संबोधने,
 ४ अनुरागे च “अथि सञ्जाति देहि दर्शनम्” “अथि
 जीवितनाथ । जीवसि” इति च कृमा० । “अथि
 ज्ञानीने रेभिसस्य सार्थवाहस्य मृहम्” ऋ० ।

अयुक्कुट्ट उ० अयुग्माः सप्त सप्त कदा अस्य । सप्तपदे
 दृक्ते तस्य हि एतेष्वप्यस्ये सप्त सप्त पर्याणि विद्वान्ते ।
 “अयुक्कुट्टद्वयं अयुग्मद्वयः” साधः । अयुग्मपतादयोऽप्यतः
 अयुक्तं लि० युज क्त न० त० । १ विषयान्तरासंज्ञितया कर्त्तव्येष्व-
 नवर्हिते, २ अनुचितं, २ व्यापृष्टं ४ असंयुक्ते च
 “अयुक्तः प्राकृतस्तथः शठो नैकतितोऽलमः गीता”
 अयुक्तः अनवहित इति आ० त० रघु० । “नचायुक्तस्य
 भावना” गीता ५ अयोध्ये “अयुक्तरूपं किसतः परं वद”
 कृमा० । अयुक्तं शपथं कर्त्तव्योऽयुग्मोऽयुग्मकर्मकत् ।
 ईदृक्चिह्नं सौ “अयुक्तः कामकारेण फले मक्तो निवध्यते इति
 गीता” “अयुक्तः धर्म्मिग्नः” म० त० रघु० । युक्तियुक्तं
 युक्तम् न० त० युक्तिग्रन्थे लि० । “अयुक्तं यदिक प्रोक्तम्”
 इति दुर्गादासः पद्मनिधीजिते च । “अयुक्तवारप्रत्यधि
 नीति० ।

अयुक्ति स्त्री अभावे म० त० । १ युक्तभावे । न० ब० ।
 २ युक्तिग्रन्थे २ योजनग्रन्थे च लि० ।

अयुग न० त० । युग्मभिन्ने (विजोड़) विपक्षे । “युगपदयुगस-
 प्रिस्तत्त्वसंस्मृत्युगैः” साधः अयुगनेत्रः त्रिनेत्रः अयु-
 गेष्टुः पञ्चशरः १ अयुगलादयोऽप्यतः । न० ब० । २ युग्मग्रन्थे
 लि० । ३ भग्नयुगे रथादौ

अयुगपद् अव्य० न० त० । युगपद्भिन्ने क्रमिकभगने ।

अयुग स्त्री एति बन्धत्वम् इण्-उन् अयुगीयते गै कृ ।
 काकवन्ध्यायां स्त्रियाम् । “अयुगः काकवन्ध्या या जाता
 तां न विवाहयेत्” कात्या० स्मृतिः ।

अयुग्म न० न० त० । युग्मभिन्ने (विजोड़) विपक्षे ।
 यथा संख्यायामेकत्रिपञ्चमप्रादयः । न० ब० । २ तत् संख्या-
 न्विते लि० । “अथेन्द्रचक्रोभसयुग्मनेत्रः” इति कृमा० ।
 अयुग्मशरः पञ्चवाणः । अयुग्मकुट्टः सप्तकुट्टः अयुग्म-
 वाहः सप्ताश्वः । “अयुग्मे विधवा नारी” उ० त० पृ० “युग्मासु
 पलाजान्ते स्त्रियोऽयुग्मासु रालिपु” मनुः । “द्वादशराशिषु
 विषयसमसंख्यान्वितेषु संप्रतिभयनमिंशतुलाभयुः कश्चिदु” श्लोके
 प्रथमतः तीयचरणयोः ।

अयुग्मनेत्र उ० अयुग्मानि नेत्राण्यस्य । त्रिनेत्रे महादेवे
 “अथेन्द्रचक्रोभसयुग्मनेत्रः” क० । अयुग्मलोचनादयोऽप्यतः

अयुग्मच्छद् उ० अयुग्माः सप्त सप्त कदा अस्य । सप्तच्छदे
 (च्छातिम्) दृक्ते अयुग्मपतादयोऽप्यतः ।

अयुग्मवाह उ० अयुग्माः सप्त वाहा अस्य । सप्ताश्वे स्वर्ये ।
 अयुग्माश्वादयोऽप्यतः ।